

Drop-in hus

I sommers var jeg med min familie på bilferie i Sydspanien. Vi var omkring alle de utroligt smukke moskeer fra Maurernes tid, og de næsten lige så smukke pompøse katedraler, som blev bygget efterfølgende i en misforstået konkurrence om at overgå Maurerne. I Cordoba havde man dog opgivet konkurrencen og i stedet bygget en kirke inde i selve moskeen. Det var en stor æstetisk oplevelse, og mange smukke billeder har indprentet sig for mit indre øje.

Privatfoto af Jakob Hjørnholm fra Cordoba

Det der dog slog mig mest var, at disse bygninger fortsat var sprællevende. Kirkerne lå gerne centralt i byerne, og var levende huse. Der var konstant et rend ud og ind af kirkerne, og særligt ved messetid strømmede folk til kirken. Under selve gudstjenesterne var der også en kæmpe

trafik ud og ind af kirkerne. Det var særdeles levende huse.

I Danmark har vi en tendens til at gemme kirkerne lidt af vejen ved at bygge mure og hegn omkring dem, så man skal gøre noget særligt for at komme i kirke, og dermed bliver kirkerne til en slags appendiks til byen.

I Spanien er kirkerne åbne og indbydende, og de er så at sige en del af byens møblement. Det virker naturligt, når man går på strøgtur, lige at kigge ind i kirkerummet og nyde stilheden, musikken, arkitekturen og malerierne. Kirkerne virker ikke som rum for de særligt fromme og indviede. Her skal ikke forceres mure og døre. Her kan Gud og hvermand lige slå et smut forbi, og man kan tænde et lys for en, man har kær.

Det vil nok være for voldsomt at bruge Reagans ord til Gorbatsjov: "Tear down this wall", men murbyggeriet omkring de danske kirker kommer bevidst eller ubevidst til at lave en adskillelse mellem det almindelige liv og det åbenbart særlige liv, som foregår inde bag murene i de danske kirker.

Egentligt er det påfaldende, at det er sådan hos os og dem. Nogle af de store slagord i reformationen var jo netop at bryde mure ned mellem de særligt fine og fremragende mennesker, som var i kirkens tjeneste og de almindelige mennesker, som havde brug for en af disse fremragende kirkelige mennesker til at komme i kontakt med Gud. Reformationens kongstanke var, at det enkelte menneske havde direkte kontakt til Gud uden forstyrrende og fordyrende mellemlid.

Tilmed sker det ikke sjældent, at man kommer til en låst dør, hvis man skulle driste sig til at kigge forbi en kirke uden for den kultiske tid, hvilket er med til yderligere at understrege forskellen mellem det almindelige liv og det særligt kirkelige.

Kirkerne forsøger sig i disse år med forskellige former for drop-in arrangementer fx drop-in dåb og bryllup. I stedet skulle man måske bare gøre kirkerne til generelle drop-in huse.

Af korshærs- og sygehuspræst Jakob Hjørnholm

